Poniedziałek Nr. 27. 20. Marca 1871

KURYER TEATRALNY LWOWSKI.

Wychodzi w dnie przedstawień polskich. Cena egzemplarza 4 cnt. Przedpłata wynosi rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr. kwartalnie 1 złr., miesięcznie 35 centów.

Przedpłatę przyjmuje każdego dnia Kasa teatru polskiego w gmachu teatralnym — rano od 10 do 12, po południu od 3 do 5tej.

Nigdy i zawsze,

Dramat p. M. Manna na scenie krakowskiej.

Nigdy i Zawsze, czyli Dwie Siostry, dramat w pięciu aktach p. Maurycego Manna ukazał się przed laty w Dodatku do Czasu; na scenie jednak nie był dotąd nigdy przedstawionym i nie przeszedł był dotąd przez niezbędny dla każdego utworu dramatycznego chrzest. Przedstawienie więc go było prawdziwą nowością i to nowością obudzającą ciekawość, głównie ze względu na autora, zajmującego od tak dawna pierwszorzędne i przeważne stanowisko w naszem dziennikarstwie.

Ktokolwiek czytał dramat Nigdy i Zawsze, tego uderzyła niezawodnie dramatyczność przedmiotu i drastyczność niektórych sytuacyi i pojedynczych scen. Otóż przedewszystkiem stwierdzić winiśmy, iż w przedstawieniu nabrał on jeszcze wybitniejszej cechy.

Dramat Nigdy i Zawsze nie obraca się w zwykłem kole zużytych, nadużytych i banalnych intryg dramatycznych; porusza on kwestye i zadania psychologiczne, które obudzają w widzu uczucia i myśli niezwykłe, i dozwalają mu wyzwolić się niejako z pod zwykłej codziennej rutyny teatralnej. Główna myśl dramatu, a w skutku tego cały dramat, ma inny od codziennie grywanych sztuk poziom, i podług innego też południka dzieło to mierzonem być winno. Nie chcemy przez to twierdzić, że Nigdy i Zawsze wznosi się majestatycznie po nad zwykły poziom, lub że autor wystawia w niem olbrzymie postacie, uczucia i namiętności; bynajmniej: nie ma tam pretensyi do kolosalnych rozmiarów, ani też autor nie przenosi nas w te dalekie krainy fantazyi, w których oko ludzkie rzeczywistości dopatrzeć się już nie może, a w których dopiero wyobraźnia lub głębokie zastanowienie dosięgnąć mogą prawd odpowiadających naszemu światu i naturze ludzkiej; przeciwnie dramat ten jest zupełnie realistycznym, forma jego nader prosta, bo zwykłej rozmowy; w całem tego słowa znaczeniu jest to dramat domowy. Ale przedmiot dramatu nadaje mu niezwykłą cechę, bo przedmiotem jest gra i walka wyjątkowych namiętności i czynników, bo jeżeli podobny dramat mógł się zdarzyć w codziennem domowem życiu, to jednak podobne sytuacye i kollizye nie zdarzają się codziennie i nie codziennie nasuwają się pod uwagę i pióro dramaturga. Nie przeszkadza to bynajmniej prawdopodobieństwu zdarzenia i psychologicznej prawdzie dramatu, nadaje mu jednak wyjątkową cechę, cechę nieco nerwowo-chorobliwą. Pod tym względem, ale jedynie pod tym, jest niejakie pokrewieństwo między Nigdy i Zawsze a ową Anną Oświęcimówną, w której pamiętamy wszyscy, jak pani Modrzejewska zdobywała ostrogi dramatyczne.

Nie będziemy się tu rozwodzić ani nad prawdopodobieństwem, ani nad teoryą bohatera, i to bohatera seryo, zakochanego jednocześnie w dwóch kobietach. Naturo ludzka zbyt jest słabą, zbyt wiele w niej nagromadzonych jest sprzeczności, sofizmatów, nieprawdopodobieństw, aby wolno było twierdzić, że i ta aberracya jest niemożliwą; bezpieczniej nierównie jest przypuszczać możliwość każdego potwornego fenomenu w dziedzinie serca i namiętności ludzkich; świadczą o tem wymownie dzieje serca ludzkiego. Niemiej jednak, zdaniem naszem, podobne zjawiska są zawsze aberracyą i potwornością, kalectwem moralnem, jak garb lub głuchota są kalectwami fizycznemi. Jeżeli autor dramatyczny nie cofa się przed przedstawieniem na scenie kalectwa fizycznego, tem bardziej wolno mu wystawiać kalectwo moralne, które niezawodnie większe od tamtego i żywsze obudzić musi w widzu zajęcie; ale podobny przedmiot fatalnie nadaje dramatowi cechę chorobliwą i ›mutatis mutandis‹ to samo wzbudza w widzu uczucie co głuchota, ślepota, lub jąkanie, to jest przedewszystkiem chęć operacyi.

Przedmiot podwójnej, jednoczesnej miłości, nieraz już był podjęty, dotknął go także uroczo Musset w Les deux maitresses. Na scenie trudny on jest bardzo do uplastycznienia, bo oczywiście ten dualizm miłości wywołuje głównie straszne wewnętrzne walki, a w każdym razie jedna przynajmniej z tych dwóch

Z uchyleniem **Abonamentu**

Nr. 94.

W ces. król. uprz. teatrze hr. Skarbka we Lwowie

na dochód

JÓZEFY WOLAŃSKIEJ

w Poniedziałek dnia 13. Marca 1871 roku

FIESKO

czyli

SPRZYSIĘŻENIE W GENUI

Tragedja republikańska w 5 aktach Fryderyka Szyllera, tłumaczona przez M. Budzińskiego.

Osoby:

Andrzej Doria, książe Genui		P. Galasiewicz.
Gianettino Doria, jego synowiec		P. Leszczyński.
Fiesko hrabia Lawagna	sprzysiężeni	P. Wolański.
Werrina, republikanin	sprzysiężeni	P. Linkowski.
Burgonin	sprzysiężeni	P. Szymański.
Kalcagno	sprzysiężeni	P. Królikowski
Sacco	sprzysiężeni	P. Wojnowski
Cibo	sprzysiężeni	P. Bąkowski.
Centurio	sprzysiężeni	P. Koncewicz.
Romano	sprzysiężeni	P. Mikulski.
1. — —	obywatele, powstańcy	P. Salamon.
2.	obywatele, powstańcy	P. Zieliński.
3. — —	obywatele, powstańcy	P. Sikorski.
Lommellino, powiernik Gianettina		P, Dębicki.
Mulej-Hassan, murzyn z Tunis		P. Baranowski.
Żołnierz od straży Doży		P. Goliński.
Leonora, żona Fieski		Józefa Wolańska,
Hrabina Julja Imperiali, wdowa		Pni German.
Berta, córka Werriny		Pna Rakowska.
Róża	pokojowe Leonory	Pna Zalewska.
Arabella	pokojowe Leonory	Pna Wojnowska.
Lokaj —	—	P. Jawocki.

Sprzysiężeni. Powstańcy. Żołnierze, Złodzieje.
Rzecz dzieje się w Genui w roku 1547,

Ceny miejsc:

Loża parterowa i pierwszego piętra 5 zł. Loża drugiego piętra 4 zł. Loża trzeciego piętra 2 zł. 60 ct Krzesło pierwszego piętra 1 zł 25 ct. Krzesło parterowe 1 zł. 5 ct. Krzesło drugiego piętra 90 ct. Krzesło trzeciego piętra 70 ct. Wstęp na parter 42 ct. Wstęp na trzecie piętro 30 ct. Galerya 21 ct.

Początek o godzinie 7.